V. Vrub. Bibl. 2 egz.

ŠALTINIS

Krynica

Biełaruskaja Narodnaja Hazeta

Vychodzić u aŭtorki i piatnicy.

№ 40 (749).
Cana 10 ct.
VILNIA, 21.V.1940 h.
Hod vydańnia XXII

Padpiska na hod — 5 litaŭ, na paŭhoda — 3 lity.
Zahranicu — ŭdvaja daražej.
Abviestki: za 1 mm u tekście 40 ct., za tekstam 30 ct.

Adresas red.-adm.: Vilnius, Pylimo g-vė 1—2, tel. 28-32
Adres red. i admin.: Vilnia, Zavalnaja vul. 1—2.
Redakcyja i administracyja adčyniena 10—14 hadz.
Redaktar pryjmaje 15—16 hadz.

SIAMJA I NAROD

(Z nahody matčynaha miesiaca)

Travień, jak my ŭžo ŭ adnym z papiarednich numaroŭ pisali, heta miesiac matčyn. U hetym miesiacy adzin dzień, abo j tydzień, kulturnyja narody paśviačajuć matcy, słaviačy jaje dastojnaść, vialičajučy i vyjaśniajučy jaje značeńnie. U hetym artykule dumajem padčyrknuć značeńnie siamji dla narodu, uvažajučy, što hetym złožym naležnuju pašanu i matcy, jakaja jość nervam i dušoj siamji.

Siamja adnosna narodu, jak takoha, maje pryncypovaje značeńnie. Siamja, heta, možna skazać, narod u zarodku. Siańnia siamja, nia hledziačy na indyvidualny liberalizm, jaki narod raźbivaje na paasobnyja atomy i nia hledziačy na socyjalny komunizm, jaki adzinku hubie ŭ masie, vydzieržała ekzamin. Jana prociŭstaviłasia adnej niebiaśpiecy i druhoj. Luboŭ i baćkaŭski i matčyn instynkt nie pazvalajuć adzincy zamknucca ŭ egoizmie i razam nie pazvalajuć zabycca ŭsiaho taho, što svajo. Takim čynam samaaznačeńnie i razam samapačućcio ŭ siamji maje asnaŭnoje značeńnie dla narodu.

Žyćcio narodu pačynajecca jašče pierad naradžeńniem adzinki. Užo ŭ ułońni matki čałaviek nabyvaje etničny typ svajho narodu z usimi jaho asablivaściami. Etničny typ tvorycca viakami i darohaj naśledztva pierachodzie z pakaleńnia na pakaleńnie. Pad hetym uzhladam siamja jość najlepšaj uzhadavacielkaj fizyčnaha typu narodnaści.

Psychičnaja starana narodnaha typu ŭzhadoŭvajecca tak-ža ŭ siamji. U siamji dzicia navučajecca havaryć i hetym samym panarodnamu dumać. Prysvajeńnie jazyka vyrašaje ab jaho dumańni i ŭłučaje jaho ŭ sposab dumańnia ŭsiaho narodu. Hetak, jak bačym, siamja pieršaja ŭbiraje indyvidualnaje dumańnie ŭ narodnyja formy.

Na vyšejšaj stupieni narodnaha raźvićcia, dzie jość narodnaja śviedamaść i pačućcio lubovi ŭsiaho svajho, siamja, a ŭ pieršym radzie matka, źjaŭlajecca pieršaj uzhadavacielkaj dziciaci ŭ kirunku lubovi baćkaŭščyny i narodu.

U siamji dzicia nabyvaje pačućciovyja padstavy patryjatyzmu. Žyćcio ŭ siamji ŭprahaje jaho ŭ płyń narodnaha žyćcia i źviazvaje jaho z losam narodu. Tut dzicia vučycca lubić tvarcoŭ lepšaha žyćcia ajčymy i ich lubić. Luboŭ siamji stanovicca luboŭju ajčymy, uznoŭ raźvivajecca ŭ luboŭ usiej baćkaŭščyny i narodu. Hetak u siamji dalej tvorycca i raźvivajecca śviedamy patryjatyzm, bo prad usim u siamji moładź paznajecca z historyjaj svajho narodu i z tvorstvam jaho vydatnych i vialikich synoŭ.

U narodzie, u jakim jość patryjatyzm, luboŭ svajej baćkaŭščyny i narodu, užo zvyčajna adbyvajecca kulturnaje tvorstva, a heta źjaŭlajecca adnej z hałoŭnych vymohaŭ, kab narod staŭsia narodam kulturna susim daśpiełym, ci, jak siańnia kažuć, nacyjaj. Viedama, siamja hetaj kulturnaj raboty nia robie, ale jana ŭsio-ž stvaraje dla kulturnaj pracy adpaviednyja abstaviny i jej spryjaje, padtrymoŭvajučy narodnaść i zdarovy patryjatyzm.

Słovam, siamja pad uzhladam hadavańnia narodu, a prad usim matka, jość pieršaradnym dziejnikam. Jana pačynaje raźvivać narodnaść, jana kładzie pamost pad patryjatyzm i stvaraje spryjajučyja abstaviny da raźvićcia narodu ŭ nacyju. I za heta my siańnia składajem matcy pašanu i pryznańnie.

A. S-ki

BIEŁARUSKI CENTR U LIĆVIE

ŭ čaćvier 23-ha maja sioleta ŭ zali III-aj Dziarž. Himnazii Daminikanskaja vul. 3, ładzić

AKADEMIJU Ŭ ČEŚĆ MATKI

U prahramie:

1. REFERAT KS. ADAMA STANKIEVIČA NA TEMU: **„U ŚVIATA MATKI“**
2. VYSTUPLEŃNIE ŽANOCKAHA CHORU PAD KIRAŬNICTVAM O. FIODARAVAJ.
3. DEKLAMACYI TVORAŬ BIEŁ. PAETAŬ PRYŚV. MATCY.

Pačatak a hadz. 19-aj. Uchod volny i biasplatny.

Biełaruskaja Pilihrymka u Kalvaryju

Usim biełarusom padajecca da viedama, što Biełaruskaja Pilihrymka ŭ Kalvaryju z Vilni, z kaścioła śv. Mikałaja, adbudziecca sioleta ŭ niadzielu 2-ha červienia. Da ŭčaścia ŭ hetaj pilihrymcy zaklikajucca ŭsie biełarusy ŭ Vilni i na pravincyi.

Pilihrymka pojdzie ŭ Kalvaryju paśla nabaženstva ŭ kaściele śv. Mikałaja, jakoje 2 červienia adbudziecca a hadz. 7-aj ranicy.

Zborny punkt i načleh dla pryjezdnych z pravincyi ŭ Bieł. Prohimnazii—Vilnia, Daminikanskaja vul. 3/5 (uchod z panadvorka.)

Siły vajujučych ciapier dziaržaŭ

Anhlicki navukovy časapis „Economist“ daje padličeńnie siły i haspadarčych resursaŭ zmahajučychsia siańnia dziaržaŭ, apirajučysia na najnaviejšaj statystycy.

Pavodle hetaha časapisu tak pradstaŭlajucca važniejšyja ličby.

Lik nasielnictva Niamieččyny paśla pryłučeńnia Aŭstryi, Čechasłavaččyny i etnahrafičnaj Polščy dachodzić da 113 miljonaŭ čałaviek. Anhlija z Francyjaj majuć razam 89 miljonaŭ (biez zamorskich kalonijaŭ).

Hadavaja pradukcyja hetych abšaraŭ daje ŭ miljonach centnaraŭ (q):

	Niamieččyna z Čechasłav. i Polščaj	Anhlija z Francyjaj
pšanicy i žyta	22	10
jačmieniu i aŭsa	15	8
bulby	89	21
cukru	3	1
miasa	5	3
masła	0,7	0,3
vuhla	290	289

	Niam.	Anh. i Fr.
žaleznaj rudy	12	52
čyhuna i spłavaŭ	19	17
stali	24	21
śvinca	0,1	0,5
cynku	0,30	0,01
hazy (nafty)	0,50	0,07
Majuć bydła:		
karoŭ (miljn. štuk)	36	25
aviec „ „	8	36
śviniej „ „	36	12

Niedachop tavaraŭ pakryvaje Anhlija i Francyja zamorskim davozam z kalonijaŭ i Zł. Štataŭ Ameryki, što vymahaje šmat času i zajmaje karabli. Niamieččyna karystajecca davozam amal nia z usiej Eŭropy, a pierad usim z padbitaj Danii i Narvehii, z pryjaznaj Italii, z Madziarščyny, Savietaŭ, Švecyi, Rumynii i haspadarstvaŭ prybałtyckich (Litvy, Łatvii, Estonii, Finlandyi), katoryja ŭ sučasnych varunkach inšaha miesca zbytu nia majuć.

St. L.-Majeŭski

Zakony asymilacyi narodaŭ

(bl. „Krynicu“ Nr 37)

Nacyja ŭ sensie ciapierašnim achoplivaje ŭsie słai hramadzianstva, ad ministra i prafesara ŭniversytetu da kožnaha sielanina i rabotnika. Nia tak było raniej. Pierad francuskaj revalucyjaj narodam nazyvalisia tolki viarchi: arystakracyja i šlachta. Miaščanie-ž, proletaryjat i sialanskija masy źjaŭlalisia tolki padkładkaju nacyjanalnaha žyćcia. Francuskaja revalucyja rasšyryła paniaćcie narodu na buržuaziju, sacyjalnyja revalucyi 19-ha stahodździa padniali da henaj vyšyni fabryčnych rabotnikaŭ, h. zv. praletaryjat, a apošniaja revalucyja na Zachadzie i ŭ Rasiei pašyryła heny pahlad i na masy sialanskija. U rezultacie ciapier narodam nazyvajecca celaja hušča žycharoŭ.

Da spravy sužyćcia narodaŭ pierš padychodzili tolki palityki aktyŭnyja ŭ sensie vykonvańnia ŭłady. Z teorytyčnaha boku nichto hetym nie zajmaŭsia.

Ekspansija kulturnaja — hetak nazyvali kožnuju prajavu asymilacyi — uvažałasia spravaj „čystaj.“ Adzin narod baraniŭsia, kali mieŭ svajo pačućcio nacyjanalnaje, a druhi nastupaŭ. Umiełaja taktyka asymilataraŭ tolki była źniačuleńniem taho miesca, dzie pravodziłasia aperacyja. Kali jana adbyvałasia pad narkozam dobraj taktyki, jak npr. Švedy ŭ Estonii i Finlandyi, dyk narody žyli zusim u družbie. Finy zusim nia majuć žalu za heta da Švedaŭ. Heta samaje možna skazać ab sužyćci narodaŭ Belhii, Švajcaryi, u apošnija hady ab sužyćci madziaraŭ z aŭstryjakami. Zusim nie pravodzili asymilatarskaj pracy tatary ŭ Rasiei i turki na Bałkanach.

Zdalok ad pracesaŭ asymilacyjnych žyŭ u praciahu doŭhich viakoŭ narod žydoŭski; sionnia adnak u Paryžy žyda ŭžo treba šukać, a ŭ Berlinie zusim jaho nie paznaješ.

Jaskravyja prykłady śviedamaj asymilatarskaj palityki možna znajści było ŭ Niamieččynie (Čechija paśla 1648 h.), u Polščy (na praciahu unii z V. Kn. Lit.) i ŭ Carskaj Rasiei. Niamieččyna zasymilavała Čecham šlachtu i harady, Rasieja Ŭkrainie toje samaje, a Polšč—litoŭskaje i biełaruskaje bajarstva. Sialanie nia bralisia ŭ lik, haradoŭ było mała i z boku vyhladała, što kraj svoj Hetkaja dumka pakutavała ŭ Polščy da apošnich dzion. Palaki časta zusim ščyra kazali, što „kresy“ polskija, bo tut šlachcic i ksiondz — palaki.

Ale žyćcio pasuvałasia napierad. Stary paradak z kožnym dniom ustupaŭ miesca novamu. Prychodzili novyja pohlady i novyja idealy: ciapier možna skazać, što **kraj taho, čyje masy.**

Kali-ž na Zachadzie revalucyjny ruch usio bolš pašyraŭsia, kali ŭsie narody i z histaryčnaju prošłaściu i biez jaje pačali damahacca palityčnaj niezaležnaści, sprava sutykańnia paasobnych narodaŭ znajšła svajo naležnaje miesca i ŭ teoretyčnych dumkach takich vialikich pavadyroŭ mižnarodnaha ruchu, jak Marks i Engels, Kautsky, Lenin, Plechanaŭ, Bakunin (anarchist), Otto Bauer i šmat druhich. Kožny z ich staraŭsia padychodzić da hetaj spravy nia z boku najrazumniejšaha źniačuleńnia, ci ambicyi vialikich nacyjaŭ, ale z punktu hledžańnia spraviadlivaści.

Taki npr. Otto Bauer—pavadyr aŭstryjackich sacyjał-demakrataŭ kaža, što kožny narod na śviecie maje poŭnyja nacyjanalnyja pravy nia tolki da niejkaj kulturnaj aŭtanomii, ale i da palityčnaj svabody ŭ najahulniejšym sensie. Da poŭnaj svabody maje prava nia tolki narod vialiki, ale navat najmienšy. Bauer kaža, što nacyja nia tolki jošć ciapier, ale i budzie zaŭsiody, i ludzkaść nikoli nia źlijecca ŭ adnu masu, ale zaŭsiody budzie dzialicca na nacyi.

Narody majuć rozny viek svajho nacyjanalnaha pačućcia i nikoli hetaha nia vyraŭniaješ. Kožnaja nacyja na svajej stupieni kulturnaha raźvićcia tvoryć najlepšyja abstaviny dziela taho, kab raźvivacca i pierajmać ad druhich nacyjaŭ tyja zdabyčy kultury, jakija stanoviacca bahaćciem usich ludziej. Nacyjanalny klimat najzdaraviejšy i dziela taho treba jaho hadavać. Padzieł na nacyi svabodnyja i niezaležnyja heta najrazumniejšaja haspadarka ludzkich sił.—Vyhladaje heta tak, tolki ŭ teoryi. U žyćci-ž byvaje ŭsialak.

M. Marcinčyk

100 ŭhodki naradzinaŭ słaŭnaha muzyki P. Čajkoŭskaha

Sioleta ŭ mai miesiacy minuła 100 hod ad naradzinaŭ słaŭnaha muzyki—kampazytara Piotry Čajkoŭskaha. Uhodki hetyja ŭračysta śviatkuje ŭvieś śviet. I my tak-ža chočam choć koratka adznačyć ich hetym artykulikam, tymbolš, što rodzičami svaimi pa mužčynskaj linii Piotra Čajkoŭski vyvodzicca z našych staron. Sam adnak Piotra Čajkoŭski radziŭsia užo ŭ Rasiei, u Viatskaj huberni, u 1840 h., u Votkinsku, dzie jaho baćka byŭ hornym inžynieram. Matka jahonaja była francužanka.

Čajkoŭskaha ŭvažajuć adnym z najvialikšych rasiejskich kampazytaraŭ, tvory-ž jaho viedamy pa ŭsim śviecie. Jon z małych dzion prajaŭlaŭ vialikaje zacikaŭleńnie muzykaj, ale baćki chacieli, kab jon byŭ praŭnikam i skiravali jaho vučycca ŭ Jurydyčny Instytut. Končyŭšy jurydyčnyja navuki, nie zvažajučy na pieraškody z boku siamji, dalej jon vučyŭsia muzyki ŭ pieciarburskaj kanservatoryi, dzie atrymaŭ adznačeńnie. Paśla adnak nia lohka zdabyvaŭ sabie slavu. Mnohija nie chacieli adrazu pryznać jahonaha vialikaha talentu. Čajkoŭski ŭsio-ž nie zvažaŭ na heta, tvaryŭ i stvaryŭ sapraŭdy mnoha operaŭ, baletaŭ, choć slavu zdabyŭ svaimi symfonijami. Stvaryŭ-by jašče bolš, nažal, śmierć pryjšła da jaho rana, bo ŭžo ŭ 1893 h., heta značyć na 53 hodzie žyćcia. Pamior P. Čajkoŭski ad chalery, pakidajučy pa sabie vialikija kulturnyja svaje tvory, katorymi zachaplivajucca i sianiania ŭsie ludzi, što lubiać i znajuć krasu pieśni i muzyki.

Ahułam P. Čajkoŭski napisaŭ 6 symfonijaŭ, 10 operaŭ, cełyčarod symfoničnych paemaŭ, ramansaŭ i inšych muzyčnych tvoraŭ. Najbolš viedamymi i najpryhažejšymi operami Čajkoŭskaha źjaŭlajucca „Aŭhień Aniegin,“ „Mazepa“ „Pikavaja Dama.“ Z symfonijaŭ najsłaŭniejšaj i najpapularniejšaj jošć VI symfonija, h. zv. patetyčnaja. Balety Čajkoŭskaha: „Lebiadzinaje voziera,“ „Śpiačaja krasunia,“ „Ščaŭkunčyk“ taksama šyroka viedamyja.

Opery Čajkoŭskaha z rasiejskim tekstam pierakładzieny na roznyja movy, miž inšym na biełaruski jazyk pierakładzieny „Aŭhień Aniegin“ i „Pikavaja Dama,“ i jany ciapier ihrajucca na scenie Bieł. Dziarž. Teatru i Opery ŭ Miensku. Vilenskija biełarusy mieli mahčymaść čuć aryju Lenskaha z opery „Aŭhień Aniegin“ u vykanańni słaŭnaha biełaruskaha tenara Michała Zabejdy-Sumickaha, katory źjaŭlajecca adnym z najlepšych vykanaŭcaŭ hetaje aryi.

Muzyki ŭ tvorčaści Piotry Čajkoŭskaha zaŭvažvajuć vialikija ŭpłyvy niamieckich kampazytaraŭ: Mozarta, Schumanna, Wagnera, ale adnačasna ŭ tvorach Čajkoŭskaha prajaŭlajucca adznaki ŭpłyvaŭ narodnych tvoraŭ slavianskich narodaŭ, asabliva rasiejskaha narodu. Aryhinalnaje ž abličča muzyčnaha tvorstva Čajkoŭskaha adznačajecca hłybokim, ščyrym liryzmam, dramatyzmam i dynamizmam. Tvory jahonyja adznačajucca tak-ža śpieŭnaściu i miakkaj melodyjnaściu.

100-ja ŭhodki naradzinaŭ P. Čajkoŭskaha asabliva ŭračysta śviatkujucca ŭ SSSR; ale i ŭ Lićvie tak-ža jany vielmi pavažna i ŭračysta adznačany. Dziaržaŭnaja Lit. Opera ihrała ŭ Koŭnie i Vilni „Aŭhienia Aniegina“

Histaryčny Kalendar

Biełaruskich addziełaŭ Lit. Vojska

(bl. „Krynicu“ Nr. 4 (1939 h.) i Nr. Nr. 7, 16, 27 i 39 sioł.)

KRASAVIK

U Koŭnie kampanija achvotnikaŭ pry Bieł. Vajsk. Biury 5 krasavika była nazvana „5 kampanijaj 1-ha Bieł. piech. pałka“, jaje kamandzieram byŭ naznačany achv. (paźniej pałk. lejt.) M. Janicki. 27.IV u kampanii byli aprača kamandziera jašče 2 achvicery S. Satyha i M. Bumažnikaŭ, a taksama zahadčyk haspadarki ŭrad. M. Kadeniuk. Žaŭnieraŭ było ŭžo 125. Heta była najvialikšaja kampanija 1-ha Bieł. pałka, u Horadni kampanii ličyli pa 80—90 žaŭnieraŭ. Da farmavańnia duža pryčyniŭsia enerhičny i zdolny arhanizatar Bieł. Vajsk. Biura achv. (ciapier major zapasu) V. Kazłoŭ. 28.IV pałk. Jezavitaŭ naznačyŭ u 5-ju kampaniju jašče adnaho achvicera — A. Ružancova (ciapier major lit. vojska). Kampanija stajała ŭ žaŭnierni na Horadzienskaj vulicy, dzie ciapier mieścicca žydoŭskaja pryvatnaja himnazija.

17.IV pry Bieł. Vajsk. Biury ŭ Koŭnie dazvolena farmavać kamandu z 40 žaŭnieraŭ. Kamandzieram byŭ naznačany achv. (paźniej major) Hanzen.

1920 h. Bieł. asobnaja kampanija (kamandzier major Ružancoŭ) stajała ŭ v. Kazłoŭščyna, pamiž hor. Dźvinskam i hor. Zarasai, u sučasnaj Łatvii. U kampanii, sfarmavanaj z Bieł. piech. bataljonu, zastałosia 6 achvicerаŭ, 147 žaŭnieraŭ i 22 kani. Usie vajskovyja biełarusy, aprača chvorych, vybirali Ŭstanoŭčy Sojm Litvy. „Varta Baćkaŭščyny“ pisała, što „ŭsiu uvahu my pavinny źviarnuć na našu aśvietu, bo Baćkaŭščynie duža patrebnyja ludzi śviedamyja, ale asabliva žaŭniery. Budziem viašči i dalej hutarki, rabić biełaruskija viečaruški, piajać našyja rodnyja pieśni i čytać, vieručy, što naša Ministerstva dapamoža nam vielmi patrebnymi ciapier knižkami, brašurami i inš.“

Vajskovyja biełarusy pamahali žycharom arać i siejać. Pracavali ŭsie, i achvicery, i žaŭniery, i koni. Z žycharami stvarylisia duža dobryja adnosiny, siarod žycharoŭ šmat było i biełarusoŭ. U kampanii była załožana biblijatečka, achvicery Ružancoŭ i Majoraŭ (†) hutaryli z žaŭnierami ab Ustanoŭčym Sojmie, ab tym, jak treba vybirać pradstaŭnikoŭ i h. d. Majoraŭ pračytaŭ karocieńki narys historyi Litoŭska-Biełaruskaha Vialikaha Kniastva. Kampanija vydała sšytok „Rodnych pieśniaŭ“ (drukavana na šapirohrafie). 11.IV u v. Piliušinie adbyłosia pradstaŭleńnie. Usie artysty, navat žančyny, byli bieł. achvicery, padachvicery i žaŭniery. Voś pra-

i „Pikavuju Damu,“ Dziarž. Lit. Balet stavić „Śpiačuju krasuniu,“ Lit. Radyjofon pieradavaŭ niekalki kancertaŭ, specyjalna pryśviečanych tvorčaści P. Čajkoŭskaha i aprača hetaha roznyja muzyčnyja instytucyi i arhanizacyi ładziać specyjalnyja kancerty,paśviačanyja Čajkoŭskamu.

U niadzielu 12 h. m. u češć Čajkoŭskaha ŭ Miestavym Teatry ładziŭ kancert Vilenski Symfoničny Arkiestr. Jon miž inšym vykanaŭ słaŭnuju VI Symfoniju, i inšyja šyraka viedamyja tvory Čajkoŭskaha. Jak solist na skrypcy vystupaŭ praf. A. Metz z Ryhi, katoraha ŭvažajuć adnym z najlepšych vykanaŭcaŭ tvoraŭ Čajkoŭskaha. Uvieś kancert prajšoŭ vielmi ŭdała, zasłuha-ž u hetym pierad usim dyryhienta arkiestru p. Balysa Dvarionasa, katory prajaŭlaje vialiki talent. Dziakujučy jamu Vilnia maje ciapier salidny symfoničny arkiestr, pastaŭleny na vysokim rovieni, jaki ŭžo sioleta daŭ IX kancertaŭ i ažyviŭ muzyčny ruch u Vilni. Acaniaje heta dobra publika i sami muzyki arkiestru, i dziela taho p. B. Dvarionas na apošnim kancercie zasłužana atrymaŭ nia tolki hučnyja vopleski, ale košyk krasak i hanarovy dyplom ad muzykaŭ.

Biełarusy ŭ Vilni adśviatkavali ŭhodki Čajkoŭskaha asobnym addziełam prahramy „Viečara vučnia“ 19 h. m.: prafesar Vilenskaje Biełaruskaje Himnazii Jehier pradstaviŭ biohrafiju Čajkoŭskaha i koratka scharakteryzavaŭ jahonuju tvorčašć, a paśla sam-ža dla ilustracyi vykanaŭ na skrypcy: 1. Andante cantabile z kvartetu, opus 11, 2. Serenada, opus 26 i 3. Romance, opus 5. Akampańjavała hram-ka Reške. *Zb.*

ACHVIARY

Na Biełaruski Nac. Fond:

Šnarkievič Jazep 3 lity, Šutavičanka Hanna 2 lit., Fursevič Leanid 0,50 lit. Kanrad Mikałaj 1 lit., a. Al. Koŭš 2 lity, Kałodka Al. 1 lit, mgr. R. P. 3 lity.

Na niezamožnych bieł. vučniaŭ

achviaravali

Šnarkievič Jazep . . . . . 3 lit.

BIEŁARUSKAJA CHRONIKA

Aharody dla biezrabotnych biełarusaŭ. Biełaruski Centr, chočučy dapamahčy biezrabotnym biełarusam u Vilni, miž inšym, staraŭsia dastać ad mahistratu m. Vilni aharody ŭ Leaniškach, a taksama tyja, što znachodziacca ŭ kancy vulic Kalvaryjskaj i Antokalskaj. Praŭda, poŭnaściu Bieł. Centru nie ŭdałosia praviešci svajho planu, adnak mahistrat pryznaŭ biezrabotnym biełarusam 50 aharodaŭ. Kožny taki aharod-dzialanka maje 400 kv. mtr., za karystańnie z jaho ŭ praciahu biahučaha hodu treba płacić 4 lity. Aharody henyja Centr padzialiŭ miž tymi biezrabotnymi biełarusami, katoryja z ich chacieli karystać i śpis ich padany kiraŭniku henych dzialanak, aharodaŭ p. Dygleŭskamu — Vilnia, Vostrabramskaja 12 (stałoŭka), kudy i treba zvaročvacca ŭsim zainterasavanym u hetaj spravie ad 12 da 13 hadziny. Mahčyma, što jašče budzie niekalki svabodnych dzialanak, dyk kali-b chto-niebudź jašče z biełarusaŭ chacieŭ z ich karystać, niachaj nieadkładna źviartajecca da taho-ž p. Dygleŭskaha.

U češć Fr. Bahuševiča. Nastupny numar „Krynicy“, u suviazi z sioletnim jubilejem Fr. Bahuševiča, budzie pryśviačany Fr. Bahuševiču i vyjdzie ŭ piatnicu 24 h. m. (čytačy numar hety atrymajuć u subotu). Pry tym prypaminajem, što 26 h.m., u niadzielu ŭ zali III Dziaržaŭnaj Himnazii adbudziecca akademija ŭ češć Fr. Bahuševiča. U prahramie akademii: pramova ks. Ad. Stankieviča, referat mgr. Šutoviča, deklamacyi i kancert. Pačatak a hadzinie 19-taj. Uchod volny i biasplatny.

Viečar vučnia. 19 h. m. u zali III Dziarž. Himnazii adbyŭsia viečar biełaruskaha vučnia, na jaki sabrałasia duža mnoha ludziej. U prahramie viečaru byŭ sceničny abrazok, deklamacyi, vystupleńni vučnioŭskaha choru i solistaŭ. U mižčasie pramaŭlaŭ na hetym viečary ks. dyr. Ad. Stankievič, katory zaklikaŭ biełaruskich baćkoŭ zapisvać svaich dziaciej vučycca ŭ novym 1940-41 h. u biełaruskuju pačatkavuju škołu i ŭ biełaruskuju prohimnaziju. Abiedźvie hetyja škoły mieściacca pry Daminikanskaj vul. 3/5, uchod z panadvorka. Zapisy vučniaŭ užo pryjmajuć kancylaryi hetych škołaŭ ad hadz. 8 da 13 štodzień. Jasna, što kožny baćka-biełarus pavinien kiravać svaich dziaciej ŭ bieł. škoły, bo hetym jon zrobić navuku svajmu dziciaci bolš dastupnaj i spoŭnić svoj biełaruski nacyjanalny abaviazak.

Z Savieckaj Biełarusi

Miensk-Biełastok. Saviecka je Radyjo paviedamiła, što ŭžo možna budzie jeździć biez pierasiadki z Mienska ŭ Biełastok. Pašyreńnie žaleznadarožnaha toru (pavodle savieckaha razmieru) na 200 klm. linii Baranavičy-Biełastok dakanała 8,000 rabočych u praciahu adnaho dnia. Toje-ž radyjo pieradaje, što hrupa sialan z Zach. Biełarusi adviedała sielska-haspadarčuju vystaŭku ŭ Maskvie.

Zapas załata i zahraničnych hrošaŭ pavialičyŭsia

U suviazi z vajnoj u minułym hodzie zapas załata i zahraničnych hrošaŭ u Lićvie źmienšyŭsia i pakryćcio lita ŭ załacie raŭniałasia 34,8 prac. U 1939 h. 30.XII u Lićvie było ŭ abarocie papiarovych hrošaŭ (banknotaŭ) 165,9 miljonaŭ litaŭ, załata na 53 miljony litaŭ, zahraničnaje valuty na 6,6 miljony litaŭ, pakryćcio-ž lita raŭniałasia 35,9 pracentaŭ. 30.IV.1940 h. banknotaŭ było ŭžo na rynku ŭ Lićvie 171,4 miljony litaŭ, załata było 57,4 mil. lit. i zahraničnych valutaŭ na 15 mil. lit., pakryćcio-ž lita raŭniałasia 42,2 prac. Z hetaha vidać, što zapas załata pavialičyŭsia na 4,4 miljonaŭ litaŭ, a zapas zahraničnych valutaŭ na 8,4 miljonaŭ litaŭ. Jošć heta dokazam dobraj haspadarki.

Mimachodam

(Zamiest feljetonu)

Pa dobrym abiedzie lublu ja, tak jak i Chamberlain u Londanie, chadzić pa vulicach i aharodach miesta Vilni.

Znaŭcy i amatary mastactva lubiać časta pryraŭnavać Vilniu da italjanskich haradoŭ, a pierad usim da Rymu. Na abasnavańnie svajej, zdajecca zanadta ryzykoŭnaje, tezy pryvodziać šmat arhumentaŭ. Vilnia, kažuć jany, tak jak i Rym, heta horad kaściołaŭ, baroku, ksiandzoŭ. Na‘t siońnia isnuje jašče Duchoŭnaja Seminaryja, lepš kažučy — Seminarium Polonicum — dzie vučacca „misijanery“ z usich kutkoŭ b. Polščy, jakija pa skančeńni navuk majuć navučać niaviedamych „polskaje“ viery. Takaja seminaryja moža isnavać tolki ŭ Rymie, abo ŭ Vilni.

Vialla chiba ničym nia roźnicca ad Tybru. Cudoŭnyja Kalinki, Panary, Antokalskija ŭzhorki stvarajuć dla Vilni sapraŭdy italjanskuju panaramu. Ničoha dziŭnaha, što ramantyki, znaŭcy mastactva i pejzažu, Vilniu nazyvajuć „Rymam Paŭnočy“.

Ale voś prychodzim na Katedralny plac. Čorny ad vietru i sonca staryčok (amatar muzyki) skrypkaj zarablaje miedziańyja centy. Niechta z „Gaz. Codziennaj,“ taksama amatar turystyki pa dobrym abiedzie, u staćci „Žyve zabytki Vilna“, nia viedaju čamu ŭsich hetaha rodu dziadoŭ biaz nijakaje zaściarohi zaličaje da biełarusaŭ. Sapraŭdy, vialikaja i niabyvałaja tolerancyja. Pieršy krok da parazumleńnia zrobleny!

Idziom dalej. Za Vostraj Bramaj, choć sonca jašče vysaka, užo pačynajuć nas začapłać padazronyja typy. Chto jany takija? — Nia viedaju. Mo‘ najlepš było-b ich nazvać: „Žyve zabytki Vilna.“ Havorač pa polsku — dyk chiba heta i polki. A mo‘ „tutejšyja.“ Pažadana było-b kab zainterasavałasia imi palicyja i vyviezła na jakijaś prymusovyja raboty, bo takija „žyvyja pamiatniki“ słavy nikomu nia prynosiać.

P. Małatok

hrama: 1. Biełaruski himn, 2. drama U. Hałubka „Apošniaje spatkańnie“, 3. žart „U zubnoha lekara“, 4. biełaruskija pieśni (žaŭnierski chor), 5. tancy i hulni. Na pradstaŭleńnie zyjšłosia blizka 600 bieł. i litoŭskich žaŭnieraŭ sa svaimi znajomymi. Navat kamandzieru kampanii treba było ihrać rol Butryma (chrosnaha).

Z Ryhi pałk. Jezavitaŭ prysłaŭ vajskovym biełarusam pieršy numar časapisu „Na čužynie“.

20.IV kampanija pierajšła ŭ v. Rudminiški i zaniała bajavuju dzialanku na litoŭska-polskaj demarkacyjnaj linii.

1921 h. Bieł. asobny bataljon (k-r pałk. Uśpienski) stajaŭ u m. Seirijai. Bajavuju dzialanku na polska-litoŭskaj demarkacyjnaj linii zajmali 2 kampanii, inšyja byli ŭ rezervie. Z 12.IV zahady bataljonu vydajucca ŭžo pabiełarusku. Raniej pisalisia parasiejsku (praz 7 miesiacaŭ). Uciakło ad palakoŭ u Litvu praz dzialanki bataljonu 12 pałonnych litoŭskich žaŭnieraŭ. 28.IV bataljon ahledzieŭ inspektar armii hien.lejt. Ramanaŭskas.

1922 h. Bieł. asobny bataljon (k-r major Rozmanas) stajaŭ u hor. Vilkaviškis. Praz Stralecki Chaŭrus (Šaulių Sąjunga) bataljon atrymaŭ z Bieł. Dyplom. Pradstaŭnictva z Koŭna knižki: pa 15—50 ekz. „Zorki“ Smoliča, „Rodny Kraj“, „Našaju Krynicu“, „Bieł. hramatyki“, „Śpieŭnik“ Hrynievića i Rahoŭskaha, „Hieohrafiju Biełarusi“, „Historyju Biełarusi“, „Rodnyja źjavy“, „Historyju Biełaruskaj Litaratury“ M. Hareckaha.

Kamandzier major Rozmanas pisaŭ u zahadzie bataljonu na Vialikdzień: „Chvareju dušoj, što hetaje śviata vam prychodzicca sustrakać nia doma, nie na ziamli vašych baćkoŭ i dziadoŭ, ale na ziamli vašaha kroŭnaha brackaha narodu — lićvinoŭ...

Budź śmiełym, nia vier u ludzkuju brachniu,
Vier tolki ŭ advahu i siłu svaju.
Budź śmiełym, jak viecier, jak vola sama,
Znaj, śmiełych nia čepie ni kryŭda,
ni čmał..“

1923 h. Bieł. asobny bataljon (k-r st. lejt. Ješkoŭ) stajaŭ u hor. Marijampolė. U bataljonie astałasia tolki adna 3 kampanija i reštki štabu bataljonu.

25.IV bataljon byŭ pierafarmavany ŭ Biełaruskuju asobnuju kampaniju. Jaje kamandzieram astaŭsia st. lejt. Ješkoŭ. U kampanii było 6 achviceraŭ i 203 žaŭniery.

27.IV kampanija pierajšła ŭ m. Babriški, dzie zaniała bajavuju dzialanku na polska-litoŭskaj demarkacyjnaj linii.

A. S.

Što čuvać na frontach i ŭ palitycy

Bliskavičnaja niamieckaja ataka na Zachadzie vybiła z pazycyjaŭ nia tolki halandzkuju, belhickuju, francuskuju i anhlickuju armii, ale tak-ža prymusiła i nas adarvacca ad narmalnych ahladaŭ suśvietnych padziejaŭ, drukavanych na 4 bačynie, a padavać viestki z frontu i z palityki šyrej na pieršych bačynach našaha časapisu. Ale ŭžo, kažuć, što skaraść niamieckaj ataki, jak byccam, krychu źmienšyłasia, i my varočajemsia da zaviedzienaha raniej addziełu — ahulnaha ahladu padziejaŭ na frontach i ŭ palitycy.

Faktyčna nia možna skazać, kab niemcy skaraść svaje ataki źmienšyli. Bo voś za 10 dzion svajho hieneralnaha pachodu na Zachad **niamieckaja armija zabrała ŭsiu Halandyju i jaje prybiarežnyja vastravy, amal usiu Belhiju i prarvała pradoŭžańnie hraničnaje krepasnaje francuskaje linii Maginota na poŭnačy na praciahu 100 klm., pasoŭvajučysia ŭ niekatorych miascoch na francuskaj terytoryi na niekalki dziesiatkaŭ kilometraŭ uhłyb u kirunku Paryža.** U Belhii samyja haloŭnyja miesty stalica Belhii Bruksela i najvialikšy port Antverpija ŭžo ŭ niamieckich rukach. U Francyi niamiecki pachod skiravany na miesty Vervins, Rethel i Reims, ad jakich da Paryža ŭsiaho 130—1?0 klm. Francuzy padajuć, što niemcy užyvajuć u svajej atacy vializarnyja, dasiul nidzie nia bačanyja tanki i samaloty, jakija ŭ vialikim liku latuć nizka i ŭsio nistožać, asvabadžajučy darohu dalejšym tysiačam lahčejšych zmataryzavanych addziełaŭ i piachocie. Žnistažeńnie i kolkaść trupaŭ ahramadnyja pa abodvych bakoch. Pachod niamiecki, jak padajuć francuzy, skaraść svaju ŭsio ž źmienšyŭ. Pryčyna hetaha ŭ tym, što jak samaloty, tak i tanki patrabujuć vielmi mnoha benzyny, jakuju ciažka dastavić i jakoje byccam u niemcaŭ nia tak mnoha. Prytym anhlijcy i francuzy kinuli suproć niemcaŭ vialikija svaje siły, jakija mocna baroniacca, i ichnija samaloty pačali vielmi časta bombardavać roznyja niamieckija miesty. Zbombardavany, miž inšym, vialikija niamieckija porty Hamburg i Bremen i tam byccam źništožany vialikija zborniki nafty. Nastroi ŭsio-ž u Niamieččynie dobryja i ŭ narodzie jość takoje pierakanańnie, što **ŭ červieni miesiacy sioleta Hilter budzie ŭ Paryžy.** Ci spraŭdzicca heta, chutka budziem mahčy bačyć.

U Francyi pałažeńnie na froncie ŭvažajuć vielmi pavažnym, ale nie bieznadziejnym. Tam dumajuć, što niamiecki pachod udasca jašče zatrymać i tyja addziely, jakija hłyboka ŭjechali na francuski abšar źnistožyć, bo ŭ tych miascoch, dzie niemcy prarvali francuskuju hraničnuju krepasnuju liniju, na samaj badaj hranicy baroniacca niekatoryja krepaści, jak Sedan, St. Michal. U Belhii baroniacca dalej krepaści Liege, Namur, choć taki Liege akružany z usich staron niemcami

Pad naciskam niaŭdačaŭ na froncie, **u Francyi adbyłasia źmiena ŭradu i kamandziera armii.** Na čale novaha ŭradu astaŭsia dasiulešni premjer Reynaud, katory adnačasna źjaŭlajecca ministram vajny, vicepremjerem jošć maršał Petain, ministr zahraničnych spraŭ Daladier, min. nutr. spr. Mandel, min kalonijaŭ Rollin, min. handlu Barety. Dasiulešni haloŭny kamandzier francuskaje armii hien. Gemelin pajšoŭ u adstaŭku, a jaho miesca zaniaŭ hien Weygand.

U Anhlii tak-ža niespakoj. Tam kožny dzień spadziajucca niamieckaj ataki z Halandyi i Belhii, a mahčyma, što i z Narvehii, dzie hurtujucca vialikija niamieckija vajennyja siły i morski fłot. U Narvehii ŭ Oslo znachodzicca, miž inšym, haloŭny kamandzier niamieckaha fłotu admirał Roeder. Zusim mahčyma, što z henych miascoŭ niemcy na karabloch i samalotach zaatakujuć Anhliju, jakuju dasiul usie ŭvažali niepieramožnaj.

Italjancy ŭściaž ciešacca z pieramohaŭ Hitlera i vostra demanstrujuć suproć Anhlii i Francyi. U suviazi z hetym prezydent **Zł. Štataŭ Pnč. Ameryki Roosevelt** vysłaŭ piśmo Mussolinimu, u jakim paŭstrymlivaje jaho ad pryjmańnia ŭdziełu ŭ vajnie. Mussolini na heta piśmo ŭžo daŭ adkaz, ale jaki — niaviedama U kožnym vypadku, kažuć, što Italija termin svajho vystupleńnia adłažyła na tydzień, a moža i bolš.

U Italii adbyvajucca tak-ža **demanstracyi suproć Juhasłavii.** Nad Juhasłavijaj navat demanstravali italjanskija samaloty, ale juhasłaviancy na heta spakojna nie hladzieli, pačali stralać i adzin italjanski samalot źbili. Heta vyklikała jašče bolšaje napružańnie ŭ italjanska-juhasłavianskich adnosinach. Z Juhasłavii niezadavoleny i niemcy, bo juhasłaviancy strymlivajuć usie niamieckija ruchi ŭ svajej dziaržavie i byccam spryjajuć anhlickaj prapahandzie. Nie źmianšajecca tryvoha i **ŭ Švajcaryi** pierad niamieckim nastupam.

Tryvožnaje pałažeńnie ŭ Juhasłavii vyklikała ahulnuju mabilizacyju nia tolki ŭ Juhasłavii, ale ŭ Hrecyi, Tureččynie, Rumynii. Niebiaśpieka vajny na Bałkanach uściaž pavialičajecca. Kali-b **vystupiła tam Italija, vystupili-b chiba i Zł. Štaty Pnč. Ameryki,** ab jakich pišuć, što voźmuć udzieł u vajnie ŭ praciahu najbližejšych troch miesiacaŭ. Nie maŭčaŭ-by chiba **i SSSR,** zacikaŭleńnie jakoha Bałkanami ŭzrastaje.

U Narvehii, pavodle apošnich francuskich i švedzkich viestak, sajuźnikam udałosia nareščie zabrać port Narvick i zmusić niemcaŭ da adstupańnia ŭ kirunku švedzkaje hranicy.

Rep.

VOKAM PA ŚVIECIE

Miž Litvoj i Apostalskaj Stalicaj adbyvajucca dyplomatyčnyja pierahavory ab aktualnych katalickich spravach u Lićvie.

Roosevelt u vybarach budzie mieć bolšaść — hetak ćvierdziać niekatoryja hazety, bo ŭva ŭsich badaj štatach Pnč. Ameryki ŭ vybarach delehataŭ, katoryja buduć vybirać prezydenta Złučanych štataŭ Pnč. Ameryki, prachodziać staronniki sučasnaha prezydenta Roosevelta.

100,000 halandzkich žaŭnieraŭ zhinuła ŭ baraćbie z niemcami, pavodle zajavy halandzkaha ministra zahr. spraŭ. Niekatoryja pałki stracili kala 80 prac. svaich žaŭnieraŭ. Uvieś halandzki morski fłot astaŭsia całym i znachodzicca ŭ halandzkich kalonijach i ŭ Anhlii. Tonaž hetaha fłotu abličajuć na 3 miljony tonnaŭ.

Karaleva i ŭrad Halandyi majuć vyjechać z Anhlii ŭ svaju kaloniju h. zv. Halandzkuju Indyju i tam u Batavii stvaryć sabie miesca stałaha prabyvańnia da kanca vajny. Muž nastupnicy karalevy kniaź Bernard viarnuŭsia, byccam, z Londanu na francuski front.

U Słavakii adbyvajucca demanstracyi suproć Madziarščyny i z hetaj pryčyny słavacka-madziarskaja hranica začyniena.

1,098 miljonaŭ dolaraŭ na abaronu Zł. Št Pnč. Ameryki zažadaŭ prezydent Roosevelt ad Kanhresu — parlamentu Zł. štataŭ. Adnačasna zajaviŭ jon, što Zł. štaty Pnč. Ameryki ŭ praciahu hodu mohuć zbudavać 50,000 samalotaŭ.

U Paznanščynie znajšli 35 zabitych palakami niemcaŭ, siarod katorych, jak padaje niamieckaje infarmacyjnaje ahienctva DNB, paznany b. pasoł u polski Sojm, pavadyr niemcaŭ u b. Polščy, Neumann.

B. niamiecki cezar Vilhelm II, pavodle apošnich viestak, nidzie z Halandyi z m. Doorn ad niamieckaha vojska nie ŭciakaŭ i dumaje dalej tam prabyvać.

20,000 japonskich žaŭnieraŭ ad uciakajučaj japonskaj armii ŭdałosia adciać kitajcam paśla vialikaha boju kala m. Caojang. Pry adstupleńni japonskaje armii zhinuła kala 7.600 japonskich žaŭnieraŭ.

U Danii, jakaja paddałasia niemcam, užo zaŭvažvajuć apazycyjny ruch u adnosinach da Niamieččyny.

Vyjšaŭ z druku

„Kurs litoŭskaha jazyka“

B. SIREJSKAHA

140 bačyn. Lt. 2.50

Novaje vydańnie datarnavanaje da chutkaha navučeńnia litoŭskaha jazyka. Maje jano pajaśnieńni i słoŭniki: rasiejski, polski i żydoŭski (pa Lt. 1.50).

Vydańnie „Spaudos Fondas“

Vilnius, Gedimino 23.

Žyćcio ŭ Vilni i Kraju

Siabry Ŭradu ŭ Vilni. 17 h. m. byli ŭ Vilni i znajomilisia z pracaj paasobnych uradaŭ i instytucyjaŭ premjer A. Merkys, ministr nutr. spraŭ hien. K. Skučas, min. abarony kraju hien. Musteikis i min. kamunikacyi J Masiliunas.

Ciažka zachvareŭ burmistr m. Vilni hram. K. Stašys. Stan zdaroŭja jaho vielmi pavažny.

Dva pasažyrskija samaloty ŭ najbližejšym časie zakuplivaje Ministerstva Kamunikacyi. Buduć jany ŭžytyja dziela nutranoje kamunikacyi ŭ Lićvie.

50-70 pašpartaŭ vydajuć kožny dzień u Vilni pašpartovyja biury, jakija jošć u piaci punktach.

Kooperatyŭny kanhres sklikaje sioleta Kooperatyŭnaja Rada ŭ Lićvie na 21-22 červienia ŭ Vilniu.

Skolny hod končycca sioleta ŭ Lićvie 16 červienia, kab nahnać stračany marazami čas, a nia 1-ha červienia, jak byvała dahetul.

Delehacyja lićvinoŭ katalikoŭ 16 h. m. adviedała nuncyja Centozu i pradstaviła jamu svaju prapazyku ŭ spravie narmalizacyi adnosinaŭ u vilenskich kaściołach. Nuncyj Centoza abiacaŭ z svaje starany ŭsio zrabić, kab unarmavać kaścielnaje žyćcio ŭ Vilni.

Mahistrat m. Vilni prystupaje da ŭparadkavańnia Vilenskaj Čyhunačnaj Kalonii, dzie buduć praviedzieny novyja vulicy i zbudavany most praz rečku Vialejku. — Na Papłavach mahistrat m. Vilni dumaje stvaryć pryhožaje rabotnickaje asieliśča. Tam buduć pabudavany specyjalnyja damkí z harodami, škoła, spartovy plac i niedaloka budzie rynak. — Hetymi dniami mahistrat pačynaje pravodzić remont čyhunačnaje stancyi ŭ Vilni.

180 miljonaŭ litaŭ na razbudovu promysłu ŭ Lićvie pradbačyć vydać vialiki trochletni plan haspadarčych kruhoŭ razbudovy promysłu. Z henaj sumy 30 mil. budzie praznačana na budovu morskaha portu pry ŭlivie raki Śviatoj u Bałtyckaje mora.

Likvidujecca Vilenski addzieł P. K. O. (Polskiej Kasy Oszczędności), pa zahadu Ministerstva Skarbu z 15.V.40.

Załažyć fabryku vaty i kataniny (zamiena bavoŭny) ŭ Vilni starajecca Akc. Supałka „Semlin”. Takim čynam moža źmienšycca pryvoz z zahranicy bavoŭny, jaki ciapier vielmi abciažany.

Palicyjanta J. Błažysa, jak piša „Vilniaus Balsas”, zabili raźniki, katoryja ŭkrali karovu i viali jaje na zarez, i katorym u ich pracy chacieŭ pieraškodzić J. Błažys.

Ščapić vospu dzieciam biaspłatna ad 15 maja da 30 červienia sioleta štodzień buduć Asiarodak Zdaroŭja i T-va Apieki nad Matkaj i Dziaciom u nastupnych punktach m. Vilni: 1. vul. Vialikaja 46, ad 12 da 13 hadziny, 2. vul. Kovienskaja 43, ad 9-11 hadz., 3. vul. T. Kaściuški 18, ad 15-17 hadz., (tolki ŭ paniadziełki, sierady i piatnicy). 4. vul. Mastovaja 9, ad 10 da 12 hadz., (tolki u paniadziełki, sierady i piatnicy), 5. vul. Kalvaryjskaja 21, ad 15 da 17 (tolki ŭ aŭtorki, piatnicy i suboty), 6. vul. Zarečča 24, ad 15 da 17 hadz., (tolki ŭ paniadziełki, čaćviarhi i suboty). Aprača taho budzie ščapić vospu Ratunkovaje Pahatovie, vul. śv. Mikałaja 2 ad 8 10 hadz., Kasa Chvorych, vul. Hiedymina 27, pakoj 119, ad 13-14 hadz. i ŭ pačatkavaj škole № 2, vul. Vykinto 9 (Źviaryniec) ad 16-17 hadz. Jak viedama, usie dzieci zakonam abaviazany da ščapleńnia vospy ŭ pieršych hadoch svajho žyćcia, i paśla radziać lekary ščapić vospu dzieciam druhi raz paśla 7-10 hod. Tyja dzieci, katoryja z pavažnych pryčyn ad 15.V da 30.VI nia buduć dastaŭleny da ščapleńnia vospy, budzie možna im zaščapić vospu ŭ m-cy žniŭni ŭ Asiarodkach Zdaroŭja na Vialikaj vul. 46 ad 12 da 13 hadz. i na Kovienskaj vul. 43 ad 10 da 11 hadz. U tydzień paśla ščapleńnia treba dziaciej dastavić lekaru na ahlad, dziela spraŭdžeńnia i vydačy paśviedčańnia ab ščapleńni.

Leidėjas ir Redaktorius: ADOLFAS KLIMOVIČIUS
Vydaviec i Redaktar: ADOLF KLIMOVIČ
Telefon u drukarniu i redakcyju 28-32.
Fr. Skarynos vardo Gudų Spaustuvė, Vilnius, Pylimo g-vė 1
Biel. Drukarnia im. Fr. Skaryny, Vilnia, vul. Zavalnaja 1.

VILNIUS